

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 180/2026
18.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Константина Ранкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30К.668/23 од 15.01.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 50/24 од 22.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Константина Ранкова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30К.668/23 од 15.01.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 50/24 од 22.12.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 30К.668/23 од 15.01.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује и то у Зрењанину у улици ... број ..., без примене мера електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, те је окривљени истовремено осуђен и на новчану казну у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 30 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може

бити дужа од 6 месеци. Окривљени је ослобођен плаћања судског паушала, док трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 50/24 од 22.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Зрењанину 30К.668/23 од 15.01.2024. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Константин Ранков поднео је захтев за заштиту законитости само против другостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину Кж1 50/24 од 22.12.2025. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају обе правноснажне пресуде, због повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 256. став 2. КЗ и члана 460. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на суђење или да преиначи нижестепене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и досудити му трошкове првостепеног и другостепеног поступка, као и поступка по захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 256. став 2. КЗ, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела производња и стављање у промет шкодљивих производа из члана 256. став 2. КЗ које му је оптужним предлогом јавног тужиоца стављено на терет и за које је оглашен кривим. По ставу браниоца, окривљени је био и у стварној и у правној заблуди, будући да, како он има пољопривредно домаћинство, за тов свиња које је регистровано у Министарству пољопривреде, то Ветеринарска инспекција Министарства пољопривреде током целог това и при клању свиња, по службеној дужности узима месо на ветеринарску контролу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Константина Ранкова, те су били предмет разматрања Вишег суда у Зрењанину који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Зрењанину 30К.668/23 од

15.01.2024. године. Виши суд у Зрењанину као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 2. и 3. другостепене пресуде Кж1 50/24 од 22.12.2025. године изнео разлоге, а које и Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП од стране другостепеног суда.

Имајући у виду да повреда одредбе члана 460. став 1. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Константина Ранкова, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић